

Știi, îți mulțumesc...

Ai stat în umbra mea tot timpul. Mi-ai îmbălsămat pașii în lectură și... ironie: m-ai felicitat atunci când i-am spus îngerului să se ducă dracului.

Știi... Poate mă voi duce în fundul iadului din cauza iubirii ce m-a făcut să scriu atât de mult.

Știi... Nu mi-e frică. Simt în adâncul sufletului meu că vom merge amândouă. Doar m-ai felicitat. N-o să mă lași să mă duc singură, nu?...

Te ascunzi de fiecare dată în spatele copilului din mine. Crezi că scriu bine. Sincer, după ce îmi spui tu asta, mă cred mai bună. Nu mă mai simt așa... pierdută.

Știi... Dacă ți-aș spune că, de n-ai fi existat, eu n-aș fi știut să scriu nici măcar o frază corectă în limba română, m-ai crede? Dacă ți-aș spune că de n-ai fi existat, eu n-aș fi știut să-mi aștern iubirea pe hârtie, m-ai crede?

Știi... Dacă tu n-ai fi existat, eu n-aș fi știut să mă exprim pre limba îngerilor. N-aș fi știut să mă apăr de iubire. De fapt, nici acum nu știu, dar îți mulțumesc că ai încercat să mă înveți.

Știi... Eu m-am ascuns mereu. Mi-era frică de adolescența mea matură, dar o așteptam cu nerăbdare și cu nepăsare în același timp.

Știi... Dacă n-ai fi fost tu, n-aș fi crezut că ora de limba română este ceva... dulce. Și n-aș fi crezut că un profesor te poate înțelege așa de bine.

Știi... Îți mulțumesc pentru că m-ai ajutat să fiu Dumnezeu meu pentru o zi.

Știi... Aștept să crească trandafirii în grădina mea ca să-ți dăruiesc unul.

TATIANA SCUTELNIC-BIBICĂ

s. Cubolta, Sângerei

contra

dreapta
nu-și vede stânga
de după fărâmitura
din care s-a săturat
cel flămând
marginea paharului a înflorit
acolo
unde s-a atins gura
celui însetat
după ce ai cules lacrima
de pe obrazul celui suferind
palmele tale
au înmugurit
grijile aproapelui
ți le-ai prins pe portativul frunții
și ești fericit
când inima-ți disociază
între aceste note
ești atât de fericit
că-ți vine să decojești cerul
storcându-l într-o ceașcă cu ceai –
spălături contra intoxicației
cu viață

Scrisoare

Dragă doamnă,
ți-am distilat suferințele
în irisii ochilor mei.
Ca să-ți fiu mai aproape
am cules pomușoare
și smocuri de iarbă
de pe înălțimile Tigheciului
cu ajutorul Enciclopediei
că-mi miroase și-acum gura
a trecut...
Îți amintești
cum ne jucam de-a ascunselea
printre operele lui Eminescu,
Marin Preda și George Călinescu?
Îmi spuneai atunci
că *a iubi* este la plural
pentru că dragostea împlinită
este numai cea reciprocă
(până atunci
am iubit mult în tăcere).
Am băut mai deunăzi o cafea
pe care te-am rugat
să mi-o faci cu zahăr,
iar dumneata ai pus în ea
atâta dragoste și bunătate
că nu-ndrăznesc nici astăzi
să arunc zațul
sedimentat.